

РЕШЕНИЕ

№ 1112

гр. София, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-7, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Василев

при участието на секретаря Павлинка П. Славова
като разгледа докладваното от Светослав Василев Търговско дело № 20231100901409 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят Т. Х., гражданин на Федерална Република Германия, роден на *****г. в Берлин, с постоянен адрес: ФРГ, Берлин, с л.к. № *****L, издадена на 14.09.2016г от ФРГ, чрез адв. В. Л. от САК, със съдебен адрес: град София, ул. „***** твърди, че е кредитор на ответника „Ш. 2“ ЕООД/ в ликвидация/, ЕИК ***** съгласно договор за финансиране, сключен на 12.01.2018, по силата на който е предоставил на ответника заем в размер на 172 506,62 лева съгласно 14 броя банкови превода в периода 07.03.2018г – 02.01.2019г, които не са върнати, въпреки настъпилата изискуемост на задължението съгласно чл.7, т. 2 на договора, след обявяване на дружеството в ликвидация. Твърди, че неизпълнението е по причина на изпадането на ответника в неплатежоспособност. По изложените съображения се иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника.

Ответното дружество не взема отношение по молбата.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

За да се открие производство по несъстоятелност, следва да са налице предпоставките, посочени в разпоредбата на чл. 608 ТЗ, чл. 625, ал. 1 ТЗ и чл. 631 ТЗ, а именно: 1. молба от лице, посочени в разпоредбата на чл. 625 ТЗ – длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Н.А.П. за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника; 2. Длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 ТЗ; 3. Да се установи

неплатежоспособност на длъжника, съгласно хипотезите, предвидени в разпоредбата на чл. 608 ТЗ или свръхзадължеността му, ако е капиталово дружество – чл. 742 ТЗ и 4. Затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно – аргумент от чл. 631 ТЗ.

От събраните писмени доказателства се установява, че ответникът е търговско дружество, което е длъжник по търговска сделка, кредитор по която е молителя. Съгласно представения договор за финансиране от договор за финансиране от 12.01.2018г и заключението на СИЕ по т. 1, ищецът е предоставил на ответника заем в размер на 172 506,62 лева в периода 07.03.2018г – 02.01.2019г. А съгласно чл. 7, т. 2 при обявяване на дружеството заемополучател в ликвидация или неплатежоспособност, задължението за връщане на средствата става изискуемо. С вписване от 16.02.2023г спрямо ответното дружество е открито производство по ликвидация с което е осъществен фактическия състав на чл. 7, т. 2 от договора и задължението става предсрочно изискуемо съгласно чл. 71 ЗЗД. Ответникът не твърди и не доказва, способ за погасяване на задължението за връщане на предоставените заемни средства. Такова погасяване не се установява и от заключението на СИЕ.

Следователно налице са изискуеми и **непогасени задължения от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ**.

Следва да се даде отговор на въпроса, неплатежоспособен ли е молителят. За отговор на този въпрос съдът съобрази следното:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемото задължение от горепосочения вид, като това състояние **не е временно** /арг.чл. 631 ТЗ/ и именно **то е в причинна връзка с неизпълнението**. Т.е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 2 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай се твърди спиране на плащанията по изискуемите парични задължения. Презумпцията за неплатежоспособност не е оборена от събраните в хода на производството писмени доказателства, включително обявените в Търговския регистър финансови отчети. Не са изпълнение и указанията на съда ответникът да представи преки доказателства за съществуване на осчетоводените текущи активи (вземания, суровини, материални запаси и парични вземания на каса), като в приложението на чл. 161 ГПК ги намира за недоказани. Няма обявени ГФО за 2020, 2021 и 2022г. По данни на НАПО от 2020 г дружеството е с преустановена дейност и е deregистрирано по ДДС. А от СИЕ се установява, че още към 31.12.2016г, краткотрайните активи на дружеството не са достатъчни за да покрият краткотрайните задължения на същата, като коефициентите за платежоспособност са под референтните стойности и за 2017, 2018 и 2019г. Следователно на е налице неплатежоспособност като икономическо понятие, което състояние е трайно и необратимо. Това с аргумент от чл. 631 ТЗ сочи, че спрямо ответника е налице неплатежоспособност и

като юридическо основание за откриване на производство по несъстоятелност.

Поради изложеното молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който **едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността** – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му. Стойностите на показателите за ликвидност сочат (коригирани от съда, с оглед приетото от него, че краткотрайните активи не са доказани да съществуват реално в стойностите посочени в обявените в ТР отчети), че още към 31.12.2016 г. дружеството не е било в състояние да покрива краткосрочните си парични задължения. А от приложение №1 към заключението на СИЕ се установява, че първото изискуемо парично задължение, което длъжникът не може да погаси, поради установената неплатежоспособност е към дружеството „Ш.“ЕООД по Фактурата №426645/08.06.2018г, падежа на което съгласно чл. 303а ТЗ настъпва на 22.06.2018г или считано от 23.06.2018г, то е изискуемо и непогасено. С оглед изложеното началната дата на неплатежоспособност следва да се определи на 23.06.2018 г.

Тази дата следва да се определи за начална.

Съгласно чл. 272а, ал. 1, изр. 3 ТЗ при откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружество, спрямо което е открито производството по ликвидация, съдът е длъжен да го обяви и в несъстоятелност в хипотезите на чл.630, ал. 2 ТЗ или на чл. 632, ал. 1 ТЗ. В случая разпоредбата на чл. 630, ал. 2 ТЗ е неприложима, тъй като няма имущество което да покрие началните разноски за производството по несъстоятелност.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

С определение от 12.09.2023 г., съдът е определил сумата от 5 000 лева, за покриване на началните разноски в производство по несъстоятелност, и е дал възможност на молителя и на всички кредитори, в едноседмичен срок от вписването на определението в книгата по чл. 634в, ал. 1 ТЗ да привнесат по сметка на Софийски градски съд посочената сума или в същия срок да представят доказателства за това, че дружеството-длъжник има достатъчно имущество, което да обезпечи разноските по несъстоятелността. С определението са указани изрично и последиците от непредставяне на доказателства и невнасяне на така определената сума. Определението на съда по чл. 629б ТЗ е вписано в книгата по чл. 634в, ал. 1 ТЗ на 12.09.2023 г, от която дата то се счита съобщено на кредиторите и от която тече едноседмичният срок за привнасяне на определената от съда сума за покриване на началните разноски за провеждане на производството по несъстоятелност. Срокът е изтекъл на 19.09.2023, като до постановяване на съдебното решение не са представени доказателства за

вносяне на определената сума по сметка на СГС или такива, удостоверяващи, че длъжникът притежава имущество, от което да могат да се покрият разноските за производството.

В настоящия случай по делото няма данни за налични парични средства в каса. Няма данни за средства по банкови сметки. С оглед на това съдът намира, че следва да постанови решение по реда на чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Ш. 2“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. София, бул. „*****“ № 133.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността **23.06.2018 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Ш. 2“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. София, бул. „*****“ № 133.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Ш. 2“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. София, бул. „*****“ № 133.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Ш. 2“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. София, бул. „*****“ № 133.

СПИРА производството по т.д. № 1409/2023 г. по описа на СГС, VI-7 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

УКАЗВА на длъжника, че следва в едномесечен срок от вписването на решението в търговския регистър да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, за което следва да представи надлежни доказателства по делото до изтичане на едногодишния срок по чл.632, ал. 4 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на

решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____